

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van X, hierna te noemen appellante, d.d. 14 augustus 2008, ontvangen op 15 augustus 2008, tegen het besluit van de Examencommissie Faculteit Sociale Wetenschappen d.d. 18 juli 2008 waarbij het door appellante gevraagde uitstel van bindend studieadvies voor de Bacheloropleiding Psychologie werd geweigerd. Tevens uitspraak inzake het gevoegde beroep van appellante tegen het besluit van voornoemde commissie d.d. 19 augustus 2008, waarbij haar een negatief bindend studieadvies wordt gegeven.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan, of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 10 september 2008 laten weten dat de poging hiertoe gefaald heeft. Bij die mededeling werd tevens verweer gevoerd. De op het geding betrekking hebbende stukken hebben vanaf 18 september 2008 ter inzage gelegen.

Op 25 september 2008 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Appellante was hierbij, vergezeld door haar zus, aanwezig. Namens verweerster waren aanwezig X, X en X. Tijdens de zitting zijn appellante en verweerster in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellante stelt dat verweerster ten onrechte haar verzoek om uitstel van bindend studieadvies heeft afgewezen. Zij baseert het gestelde op art. 9.3 lid 1 van de Onderwijs- en Examenregeling, 2007-2008 van de Bacheloropleidingen Organisationswetenschappen, Personeelwetenschappen, Psychologie, Sociologie en Vrijtijdswetenschappen van de Faculteit Sociale wetenschappen, hierna te noemen de regeling. Appellante voert aan pas op 5 oktober 2007 daadwerkelijk met de bachelorstudie Psychologie te zijn gestart en meent derhalve een late inschrijver te zijn. Bovendien doet zij een beroep op bijzondere omstandigheden waardoor haar studie vertraging oploopt. Zij refereert aan een functiestoornis waaraan zij sinds de middelbare school lijdt. Daardoor ondervindt zij problemen bij het afleggen van haar tentamens. Omdat appellante niet direct bij aanvang van het studiejaar stond ingeschreven en daardoor verplichte practica had gemist, waardoor het niet toegestaan was deel te nemen aan het tentamen van het eerste semester vak 'ACVA' (6 studiepunten etc) en tevens vrijstelling kreeg voor vier vakken (22 studiepunten etc) in het eerste semester, werd pas in maart 2008 duidelijk dat de stoornis haar weer in volle hevigheid parten speelde. Appellante geeft aan in april 2008 met de studentenpsycholoog van de universiteit te hebben gesproken over de stoornis en advies te hebben gevraagd hoe ermee om te gaan. Appellante heeft tevens in mei 2008, vóórdat de tentamens van het tweede semester plaatsvonden, haar probleem besproken met de studentendecaan. Daarnaast geeft appellante aan specialistische medische hulp gezocht te hebben, waardoor zij in augustus 2008 heeft kunnen aanvangen met therapie.

Appellante meldt tijdens zitting dat haar beroep zich mede richt tegen het inmiddels op 19 augustus 2008 door verweerster uitgebrachte negatieve studieadvies.

Verweerster voert aan dat appellante zich op 19 september 2007 daadwerkelijk ingeschreven heeft voor de bacheloropleiding en toont dat ook aan door middel van een

kopie van het inschrijfformulier. Op 24 september 2007 is haar inschrijving vervolgens vastgelegd door de centrale studentenadministratie. Formeel is zij daardoor met terugwerkende kracht vanaf 1 september 2007 ingeschreven en kan zij naar de visie van verweerster geen beroep doen op de in de regeling opgenomen uitstelmogelijkheid van bindend studieadvies in verband met late inschrijving. Bovendien wist of had appellante kunnen weten dat, gezien de op 26 september 2007 door de studieadviseur aan haar verstrekte informatie over het Bindend Studieadvies (BSA), dat er een minimum aantal studiepunten voor de eerstejaarsvakken behaald zou moeten worden om door te mogen gaan (36 ects) en dat in verband met mogelijke vrijstellingen de norm op 60 % lag van de nog resterend te behalen verplichte studiepunten voor eerstejaarsvakken. Tevens is hierbij, aldus verweerster, besproken, dat het feit dat zij de cursus 'ACVA' in het eerste studiejaar niet meer zou kunnen halen, omdat zij reeds een aantal verplichte practica gemist had, geen belemmering hoefde te vormen voor een positief bindend studieadvies op het einde van het collegejaar.

Appellante heeft in totaal 15 ects behaald van de 23 ects studiepunten die ze volgens de norm had moeten behalen. Verweerster meldt contact te hebben opgenomen met de studentendecaan in verband met het beroep van appellante op buitengewone omstandigheden. De studentendecaan heeft daarbij aangegeven dat de stoornis mogelijk een rol heeft gespeeld bij het afleggen van tentamens, maar dat hij veeleer het ernstige vermoeden heeft, gezien de zeer geringe studieprestaties, dat voor appellante een succesvol verloop van een studie op wetenschappelijk niveau niet haalbaar is. Hij zou haar dan ook in mei geadviseerd te hebben te stoppen met haar studie. Verweerster baseert de in geding zijnde besluiten betreffende het BSA op voornoemd advies van de studentendecaan en ziet mede ter voorkoming van precedentwerking geen reden om daarop terug te komen omdat zij tevens de opinie is toegedaan dat appellante haar functiestoornis zoals vereist in art. 9.6 lid 2 van de regeling eerder bij de studentendecaan had moeten melden, waardoor het verband tussen de buitengewone omstandigheden en de studieresultaten objectief getoetst had kunnen worden.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college de gevoegde beroepen ontvankelijk en overweegt als volgt.

De bacheloropleiding Psychologie is aangewezen als een opleiding waarvoor een afwijzend bindend studieadvies als bedoeld in artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan worden gegeven. Het college concludeert dat verweerster overtuigend heeft aangetoond dat appellante vóór 1 oktober van het studiejaar 2007-2008 heeft ingeschreven voor voornoemde bacheloropleiding, derhalve geen late inschrijver is en dientengevolge haar beroep op het in de regeling opgenomen uitstel van bindend studieadvies voor late inschrijvers niet kan slagen. Op grond van de toepasselijke wettelijke bepalingen kan een negatief bindend studieadvies slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, in casu verweerster, op grond van hoofdstuk 9 van de desbetreffende regeling, met inachtneming van de persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat de studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Studenten die een beroep willen doen op persoonlijke omstandigheden worden verwezen naar de studentendecaan, die gehoord de student, een advies uitbrengt aan de examencommissie. Een beroep op persoonlijke omstandigheden dat gehonoreerd

wordt, leidt vervolgens tot een uitstel van het BSA. Artikel 9.6 lid 1 van de regeling geeft een limitatieve opsomming van de persoonlijke omstandigheden die in aanmerking komen bij bindend studieadvies. Appellante beroept zich op een functiestoornis, zoals omschreven in art. 9.6 lid 1 en daarvoor momenteel in therapie te zijn, hetgeen door verweerster niet weersproken is.

Art. 9.6 van de regeling bepaalt dat bijzondere omstandigheden uitsluitend in aanmerking worden genomen indien en voor zover deze omstandigheden ertoe hebben geleid dat het vereiste aantal studiepunten niet werd behaald. Bovendien schrijft voornoemd artikel voor dat de bijzondere omstandigheden zo spoedig als redelijkerwijs verwacht mag worden, door of namens betrokkene zijn gemeld aan de studentendecaan en door betrokkene worden aangetoond. Naar het oordeel van het college is door appellante niet, althans niet voldoende, aangetoond dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de aangevoerde persoonlijke omstandigheid en het onvoldoende studieresultaat. Anderzijds is door verweerster ook niet aangetoond dat er géén oorzakelijk verband is tussen de aangevoerde omstandigheid en het onvoldoende resultaat. Het college vraagt zich daarbij met name af of het wel zo is dat appellante, zoals verweerster stelt, te laat was met de melding van de stoornis. Het college beschouwt de situatie van appellante als zeer uitzonderlijk. Immers de inschrijving vond én pas tegen het einde van de maand september 2007 plaats waardoor ze voor één vak van het eerste semester geen tentamen kon afleggen én vervolgens verkreeg appellante vrijstellingen voor vier overige vakken van het eerste semester. Tevens overweegt het college dat zoals door appellante gesteld en door verweerster niet weersproken is, dat ze conform art. 9.2 van de regeling bovendien uiterlijk voor 1 februari 2008 geen voortgangsbericht betreffende de studie heeft ontvangen, waardoor verweerster verzuimd heeft appellante te waarschuwen. Dit voortgangsbericht is bedoeld als een 'mid term' waarschuwing. Zou het geconstateerde feit dat een dergelijk bericht aan appellante in het geheel niet is verstuurd, zo overweegt het college, niet reeds de unieke situatie bevestigen dat voor haar op 1 februari 2008 geen 'mid term' aan de orde was? Het komt het college voor dat appellante ook niet veel eerder dan in de periode maart/april 2008 kon ervaren, dat de door verweerster niet ontkende stoornis waarvan appellante naar ze aangaf tijdens zitting, aanvankelijk hoopte verlost te zijn, weer in volle hevigheid de kop opstak. Het college oordeelt derhalve dat de melding van buitengewone omstandigheid zo spoedig als redelijkerwijs verwacht mocht worden door appellante aan de studentendecaan werd gedaan en dat appellante daarmee voldoet aan het gestelde in art. 9.6 lid 2 van de regeling. Tevens is het college niet in voldoende mate overtuigd door de door verweerster getrokken conclusie dat, omdat appellante wel goede resultaten behaalt voor de praktijkvakken, appellante het wetenschappelijk niveau niet zou kunnen halen en het college acht de conclusie dan in ieder geval onvoldoende gemotiveerd. Het goede resultaat bij de praktijkvakken, die immers voor een groot deel thuis gedaan kunnen worden, zou immers wellicht ook (deels) met de stoornis kunnen samenhangen. Het college komt, in de afweging van het belang dat appellante heeft om haar studie te kunnen voorzetten en het belang van verweerster om geen ongewenste precedentwerking te doen ontstaan, tot het oordeel dat het door verweerster ingenomen standpunt om ter voorkoming van ongewenste precedentwerking geen uitstel van BSA gegeven kan worden, niet redelijk moet worden geacht, omdat er immers geen precedentwerking zal ontstaan juist vanwege de geconstateerde unieke situatie van het geval.

Het college oordeelt derhalve de gevoegde beroepen gegrond, vernietigt de bestreden besluiten en bepaalt dat verweerster binnen 14 dagen na verzending van deze uitspraak met inachtneming van het bovenstaande een nieuw besluit zal moeten nemen.

Aldus besloten op 25 september 2008 door het College van Beroep voor de Examens.

X
Secretaris

X
Voorzitter